

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3020/2019
03.12.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Катарине Манојловић Андрић, Добриле Страјина, Слађане Накић Момировић и Марине Милановић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Ђорђе Илић адвокат из ..., против туженог Дома здравља „Чачак“ из Чачка, ради исплате зараде, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 98/18 од 16.10.2018. године, у седници већа одржаној дана 03.12.2020. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 98/18 од 16.10.2018. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 98/18 од 16.10.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Чачку П1 396/17 од 11.10.2017. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се обавезе тужени на исплату разлике између припадајуће зараде применом коефицијента 10,71 и исплаћене зараде применом коефицијента 8,98 у периоду од 01.06.2011. године до 01.06.2014. године, исплатом новчаних износа наведених у овом ставу изреке са законском затезном каматом на сваки новчани износ почев од означених датума па до исплате, као и уплатом припадајућих доприноса на означене износе разлике, у року од осам дана од дана правноснажности пресуде. Ставом другим изреке одлучено је да свака странка сноси своје трошкове.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 98/18 од 16.10.2018. године одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Чачку П1 396/17 од 11.10.2017. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је, на основу члана 404. ЗПП, благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Према наведеној одредби, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако Врховни касациони суд оцени да је потребно размотрити

правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначити судску праксу или дати ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног касационог суда, у овом спору нема правних питања која су од општег интереса или су у интересу равноправности грађана. Уз ревизију нису приложене правноснажне пресуде којима су судови на другачији начин одлучивали у истим или битно истоветним чињенично-правним споровима, због чега не постоји ни потреба за усаглашавањем судске праксе. Такође, нема потребе ни за новим тумачењем материјалног права чијом применом је одлучено о постављеном тужбеном захтеву.

Из наведених разлога, одлучено је као у првом ставу изреке.

О дозвољености ревизије у спору за наплату новчаног потраживања из радног односа одлучује се на основу члана 403. став 3. ЗПП - према вредности предмета спора побијаног дела.

Вредност предмета овог спора очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе прописану наведеном одредбом, због чега тужиочева ревизија није дозвољена.

Сходно изложеном, на основу члана 410. став 2. тачка 5. и члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић